

(uten bilder)

||| nivå 3

☺ ukrainsk

✉ Nataliaiia Naiavko

✉ Maya Marshak

✍ Nicola Rijdsdijk

**Маленька націнка: історія
Вангари Маатаї**

Barnebokker for Norge
barnebokker.no

**Маленька націнка: історія
Вангари Маатаї**

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

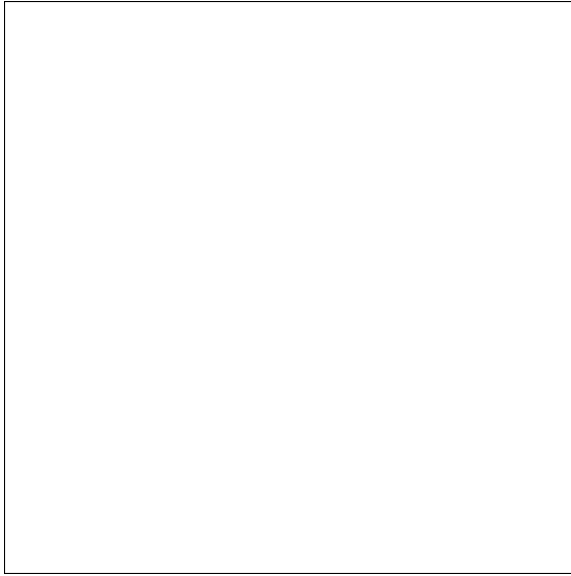
Oversatt av: Nataliaiia Naiavko

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

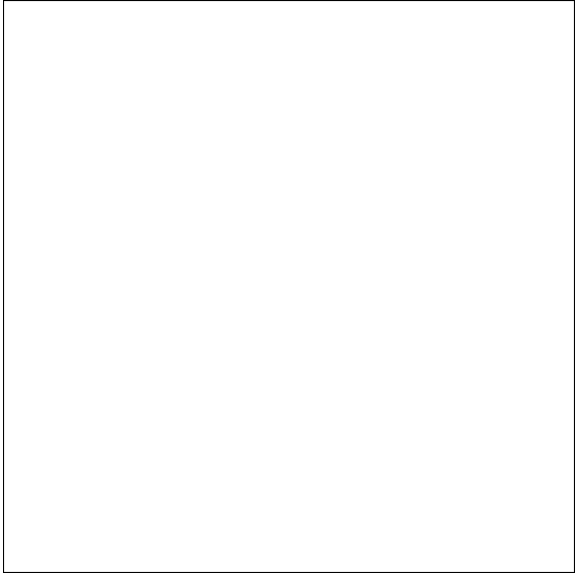
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

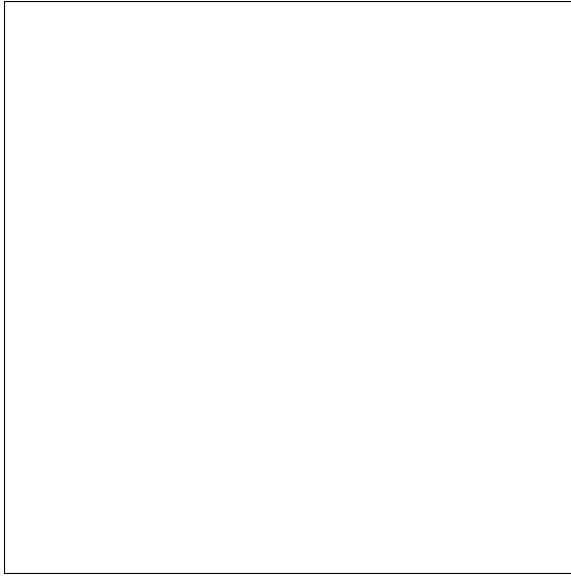
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

У селі на схилах гори Кенії у Східній Африці маленька дівчинка працювала на полі зі своєю мамою. Дівчинку звали Вангарі.

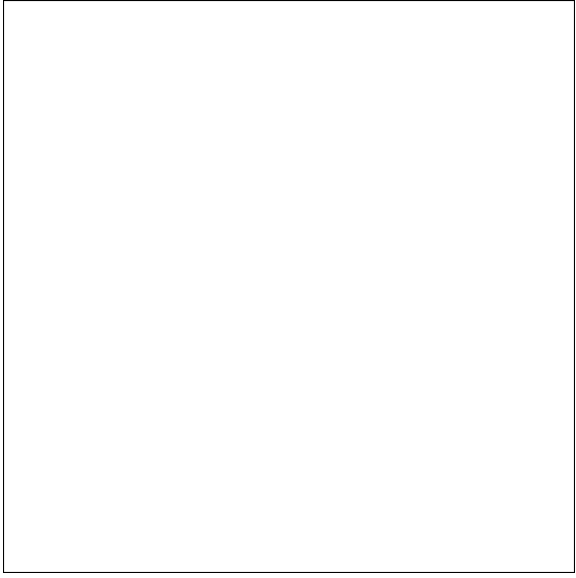
Вангарі подобалося проводити час на
вулиці. Вона розпушувала ґрунт своїм
мачете у сімейному саду. Вона садила
маленькі насінинки у теплу землю.

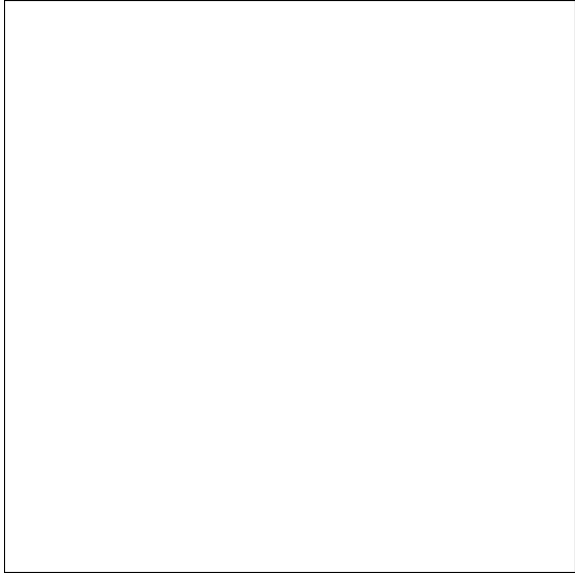
Захід сонця був її улюбленим часом дня. Коли вже було надто темно, щоб бачити рослини, Вангарі знала, що пора йти додому. Вона йшла вузькими стежками через поля і переходила через річки.

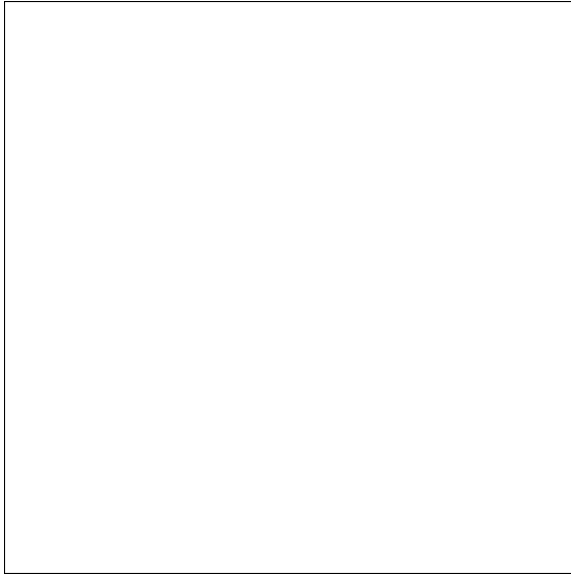
Вангарі померла у 2011 році, але ми завжди згадуємо її, коли бачимо гарне дерево.

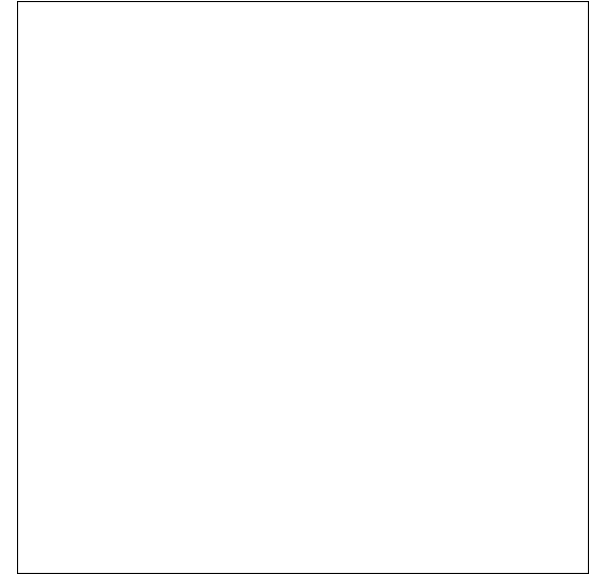
Вангарі була розумна дівчинка і з нетерпінням чекала, коли вже піде до школи. Але її мама і тато хотіли, щоб вона залишалася вдома і допомагала їм. Коли їй виповнилось 7 років, її старший брат переконав батьків віддати її до школи.

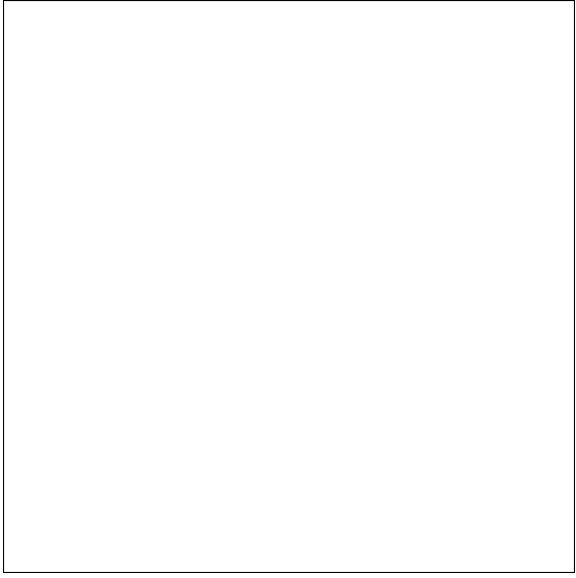
Вангарі багато працювала. Люди у цілому світі це побачили і дали їй відому почесну нагороду. Вона називається Нобелівська премія миру. Вангарі стала першою африканкою, яка отримала цю нагороду.

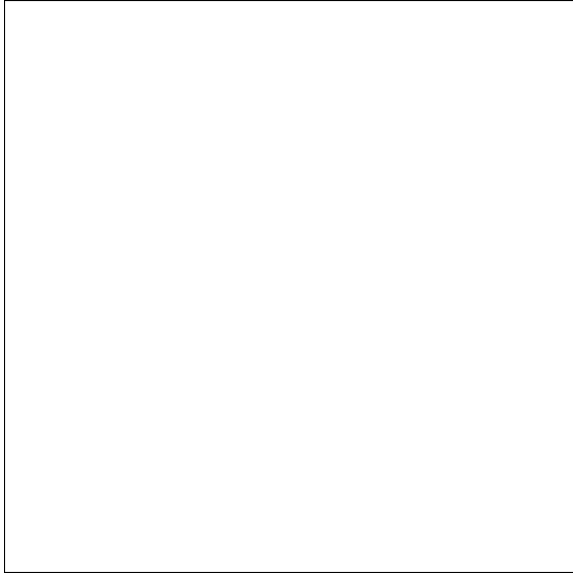
Вона любила вчитися! Вангарі дізнавалася все більше і більше з кожної книги, яку вона прочитала. Вона так добре вчилася, що її запросили на навчання у Сполучені Штати Америки. Вангарі була дуже щаслива! Вона хотіла дізнатися про світ більше.

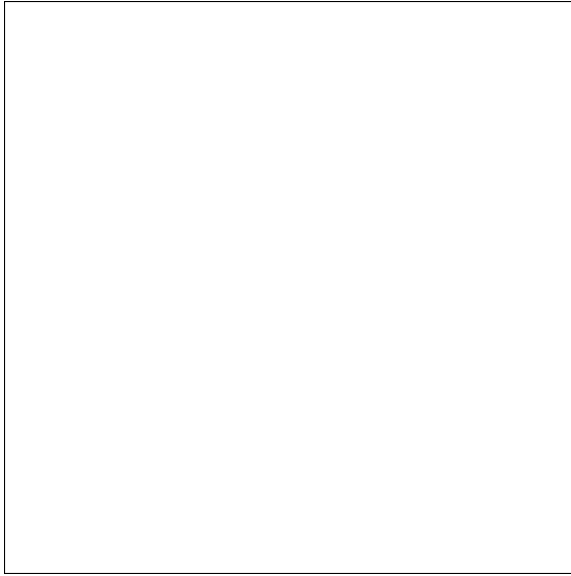
Пройшов час. Із нових дерев вирости ліси, знову потекли річки. Ініціатива Вангарі поширилася на всю Африку. Сьогодні мільйони дерев вирости із насіння Вангарі.

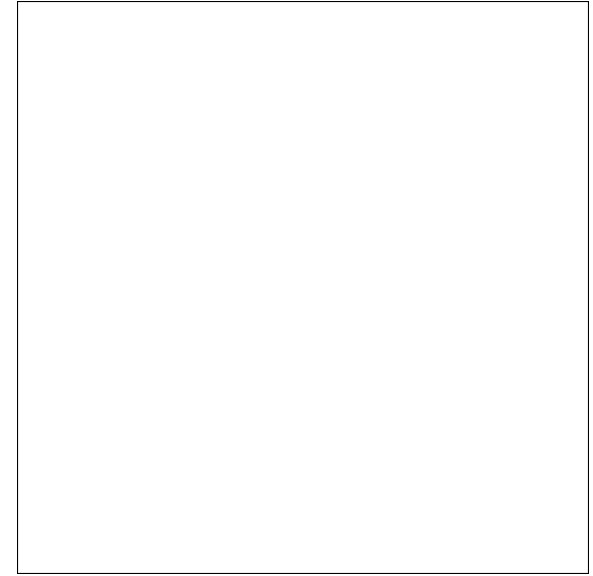
Бангарі вивчила багато в
американському університеті. Вона
вивчала рослини і як вони ростуть. Вона
часто згадувала, як вона виростала, як
грала різні ігри із своїм братом у тіні
дерев у красивих лісах Кенії.

Бангарі знала, що треба робити. Вона
навчила жінок вирощувати дерева із
насіння. Жінки продавали дерева і мали
гроші для сім'ї. Жінки були щасливі.
Бангарі допомагала їм відчутти себе
сильними.

Чим більше вона вчилася, тим сильніше усвідомлювала, як вона любить людей Кенії. Вона хотіла, щоб вони були вільні і щасливі. Чим більше вона вивчала, тим більше вона згадувала свій африканський дім.

Коли Вангарі закінчила навчання, вона повернулася у Кенію. Але її країна змінилася. З'явилися величезні ферми на полях. Жінки не мали дров, щоб приготувати їсти. Люди були бідні, а діти голодні.